

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

41. OLAĞAN GENEL KURULU

SONUÇ BİLDİRGESİ

TMMOB Maden Mühendisleri Odası 41.Olağan Genel Kurulu'nun bizlere verdiği görev kapsamında; dünya ve ülke gündemindeki önemli siyasal, sosyal ve ekonomik konularla madencilik alanında yaşanan sorunları değerlendirilerek aşağıdaki görüşlerin kamuoyuna bildirilmesine karar verilmiştir.

İçinde bulunduğumuz tarihsel dönemde emperyalizm; her zamankinden daha acımasız ve daha baskıcı kimliği ile yoksul halk kitlelerini nefes dahi alamayacak boyutta acılara, gözyaşlarına, yıkım ve yok oluşlara doğru sürüklemektedir. Küresel boyutta uygulanan neoliberal politikalar, insanlığın günümüze dek geliştirip büyüttüğü değerleri, yarattığı evrensel kültürü, kazanmış olduğu sosyal ve toplumsal gelişmeyi tahrip ederek yok saymaktadır. Halkın en temel hakkı olan yaşam kalitesini yakalama ve yükseltme arzusu, kapitalizmin doymak bilmez aşırı kar güdülerine kurban edilmektedir. Böylece ezilen halklar biraz daha içine kapanmakta, muhafazakar ve korumacı yapılar oluşmaktadır. İnsanlar birey olmaktan arındırılıp kul haline getirilmektedir. Bu durum ise ırkçı, baskıcı, faşist egemen yapıları ortaya çıkarmakta, halklar arasında düşmanlık ve kin tohumlarının yeşermesine yol açmaktadır. Böylece emperyalizm uygun ortam yaratıldığı için hiçbir karşı duruş ve dirençle karşılaşmadan sömürsünü sürdürmektedir. Uyanış ve karşı duruş sergilemeye yeltenen halklar ise yerel güçlerin de yardımıyla istila ve kıyımlarla sindirilmektedir.

ABD emperyalizminin 11 Eylül sonrasında dünyayı hegemonyası altına alma hamlesinin parçası olarak Afganistan ve

Irak'ı işgal etmesi, İran ve Suriye'ye saldırı planları ile ABD'nin himayesindeki İsrail'in Filistin'de uyguladığı insanlık dışı saldırı ve izolasyon Ortadoğu'nun yeniden şekillendirildiğini gösteren ipuçlarıdır. Bölgemizde uzun yıllar içerisinde yaşanan ve son dönemde ABD tarafından giderek yoğunlaştırılan çatışma ve gerilimlerin nedeni, ne Ortadoğu'ya demokrasi getirilmesi, ne varlığı iddia edilen kitle imha silahlarının yok edilmesi ve ne de terörist faaliyetlerin engellenmesidir. Esas neden, Ortadoğu'nun, dünyadaki enerji kaynaklarının önemli bir bölümüne sahip olması ve bu kaynakların ABD tarafından ele geçirilme çabasıdır. Ayrıca Afganistan'da silahlı varlığının yanında Pakistan'da oynanan oyun tek kutuplu gücünü pekiştirmektedir.

Ülkemizde yaşanan bu süreçten payını almaktadır. 1960'lı yılların başından itibaren başlayan, geniş işçi, köylü ve öğrenci gençliğin mücadelesi üzerinden doğan güneş, yeni ufuklar ve umutlar yaratmış, toplumsal dönüşümü başlatmıştır. Ancak halkın temel hak ve özgürlüklerini genişletmek, demokrasisini geliştirmek arzuları 1980 Askeri Darbesi ile sekteye uğratılmıştır. İlerici, devrimci, demokrat, aydın yüzbinler hapisanelere atılmış, işkenceye uğramış, insanlık dışı muamelelere tabi tutulmuştur. Bilim yuvası üniversitelerden bilim insanları uzaklaştırılmış, üniversitelerin özerk ve demokratik yapıları fesh edilerek tam bir gerici-faşist kuşatma altına alınmıştır. Darbeci generaller din derslerini zorunlu hale getirerek ABD emperyalizminin dünya hakimiyetini pekiştirmek çabasına hizmet etmişlerdir. ABD pa-

İçinde bulunduğumuz tarihsel dönemde emperyalizm; her zamankinden daha acımasız ve daha baskıcı kimliği ile yoksul halk kitlelerini nefes dahi alamayacak boyutta acılara, gözyaşlarına, yıkım ve yok oluşlara doğru sürüklemektedir.

Toplumu ırkçı yaklaşımlarla birbirine düşman etmeye ve şiddet uygulamalarını meşrulaştırmaya yönelik gelişmeler karşısında da barışı ve demokrasiyi her zamankinden daha fazla sahiplenmek durumundayız. Bu kapsamda Ocak 2007 tarihinde İstanbul'da Hrant Dink'e yapılan saldırıyı nefretle kınıyoruz.

tentli "yeşil kuşak" projesi ülkemizde de uygulamaya sokularak ılımlı İslam devletine doğru yol alınmıştır. Büyük ortadoğu Projesi doğrultusunda ABD ve onun yerli işbirlikçileri ülkemizin 1920'li yılların başında başlayan antiemperyalist kurtuluş mücadelesi ve ilerleyen yıllarda geniş emekçi kesimlerinin mücadelesi sonucunda kazanılmış tüm ekonomik ve sosyal hakları yok etme çabasını hızlandırmış, ırkçı ve gerici düzenlemelerle toplumsal barışı yok etme noktasına taşımıştır. Cumhuriyetin temel ilkeleri ile ters düşen uygulamalar toplumsal gerginliğe neden olmakta ve iç barışı bozma noktasına taşımaktadır. Çözülmesi gereken işsizlik, hayat pahalılığı, yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele, demokrasinin geliştirilmesi ve özgürlüklerin genişletilmesi gibi hayati sorunlara çözüm aranması yerine siyasi iktidarın Cumhuriyetin temel kurumları ve değerleriyle kavga ederek sürekli gerginlik yaratması ciddi bir aymazlıktır. Laik ve demokratik bir yaşam tarzını belirleyen ve benimseyen toplumumuzda dinsel önceliklerin ve din eksenli dayatmaların süreklilik haline getirilmesi uygulamalarına bir an önce son verilmelidir. Uygulanan bilinçli politikalarla gençlik adeta uyuşturulmuş, üretimden uzaklaştırılmış ve çözüm yolu olarak milliyetçilik, tarikatçılık ve mafyalaşma dayatılmaya çalışılmaktadır

Toplumu ırkçı yaklaşımlarla birbirine düşman etmeye ve şiddet uygulamalarını meşrulaştırmaya yönelik gelişmeler karşısında da barışı ve demokrasiyi her zamankinden daha fazla sahiplenmek durumundayız. Bu kapsamda Ocak 2007 tarihinde İstanbul'da Hrant Dink'e yapılan saldırıyı nefretle kınıyoruz. Bu saldırıyı, farklı dil, din ve kültürlerdeki insanımızın barış içinde bir arada yaşama isteğine karşı işlenmiş bir cinayet olarak görüyoruz ve tüm insanlığa karşı işlenmiş bir suç olarak değerlendiriyoruz.

AKP ve MHP, üniversitelerde türban

takılmasını serbest bırakacak Anayasa değişikliği konusunda anlaşmış, ilgili değişiklik TBMM' de kabul edilerek yasalaşmıştır. Dolayısıyla nasıl devam edeceği ve sonlanacağı belli olmayan bir süreç başlamış, toplumsal yaşamın dini kurallar çerçevesinde düzenlenmesinin yolu açılmıştır.

Anayasada ve yasalarda yapılmak istenen değişiklikler laiklik ilkesini ortadan kaldırma çabalarını artıracaktır. Bu değişiklikler sonunda üniversitelerin akılcılık ve bilimsel mantıktan uzaklaşması ve Türkiye Cumhuriyeti'nin din devletine dönüşümü kaçınılmaz olacaktır. Türban konusuyla ilgili olarak Anayasada yapılacak değişikliklerin yalnızca üniversite öğrencilerini kapsayacağı varsayımı tamamen geçersiz bir öngörüsüzlüktür ve gerçeği saptırmaktır. Anayasa değişikliği olmadan türbanın tüm kamu kurumlarına yayılması isteğinin bazı yetkililer tarafından sıkça ifade edilmeye başlanması da bu değerlendirmeleri doğrulamaktadır. Bugün gelinen noktada "türban" sorunu üzerinden, modernleşen Türkiye'nin 84 yılının toplumsal kazanımları bir kez daha geriye götürülmek istenmektedir. Türban, kadınları kapatmanın yanı sıra ülkemizin geleceğini karartmanın, toplumu kutuplaştırmanın bir aracı olarak kullanılmaktadır

"Özgürlük" bir aydınlanma kavramıdır. Aydınlanma ise ancak devletin din-den arındırılması, dinin özel yaşamla sınırlandırılması ve bu temelde yükselen gerçek bir demokrasiyle mümkün olabilir. Böylesi bir aydınlanmaya sırtını dönmüş arayışa karakterini sadece iman/dogmalar verir. "ılımlı Laiklik/ılımlı İslamcılık" ikilemine hapsedilmiş bir toplumda türban bir özgürlük sorunu olarak ele alınamaz. Bilimin ve Üniversitelerin, insanlık tarihi boyunca yüklenmediği esas görevin, inanç sistemlerinin dogmalarına karşı çıkmak, doğaya ve toplumsal yaşama ait tüm süreçlerin nasıl gerçekleştiğini bilimsel temelde

Genel Kurulumuz, 12 Eylül Anayasasının kaldırılmasını ve yerine toplumun tüm kesimlerinin katılımıyla hazırlanacak özgürlükçü bir anayasa yapılmasının gerekliliğini sürekli olarak vurgulamıştır. Ancak, bu değişim talebimizin karşılığının AKP'nin hazırlattığı Anayasa Taslağı olmadığı da bir gerçektir.

ve akıl süzgecinden geçirip incelemek ve sorgulamak olduğu bilinmektedir. Eğitim, öğretimle ilgili sorunları çözmek ve üniversiteleri bir bilim ve teknoloji üretme merkezleri yapmak yerine, buraları "büyük bir camii" olarak düşünen karanlık düşünceleri kabul etmek mümkün değildir.

Gelinen aşamada "Türban" tartışmalarının eriştiği nokta; AKP Hükümetinin "Yeni Anayasa" konusundaki tavrı açısından da düşündürücüdür. AKP, "Yeni Anayasa"yı toplumun bütününe kapsayacak bir özgürleşme ve demokratikleşme projesi olarak görmemektedir. Genel Kurulumuz, 12 Eylül Anayasasının kaldırılmasını ve yerine toplumun tüm kesimlerinin katılımıyla hazırlanacak özgürlükçü bir anayasa yapılmasının gerekliliğini sürekli olarak vurgulamıştır. Ancak, bu değişim talebimizin karşılığının AKP'nin hazırlattığı Anayasa Taslağı olmadığı da bir gerçektir.

Ülkemizde yaşayan 70 milyon kişiyi ve bizden sonraki kuşakların hayatını derinden etkileyecek olan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası yasası Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edilerek Genel Kurul gündemine girmiş bulunmaktadır. Emek ve Meslek Örgütlerinin tüm itirazlarına ve Anayasa Mahkemesi'nin verdiği iptal kararlarına rağmen AKP iktidarı, SSGSS yasasını çıkartmakta ısrar etmektedir. Yüzyıllık mücadelelerle elde ettiğimiz haklar bu yasayla tamamen elimizden alınacak olup sözü edilen yasa kamusal hakların tasfiyesine yönelik bir yok oluş yasasıdır.

Ülkemizin Doğu ve Güneydoğu Bölgesinde 25 yıldır devam eden düşük yoğunluklu savaş on binlerce insanımızın ölümüne neden olmuştur. Yıllardır enerjimiz, kaynaklarımız ve zamanımız boşuna heba edilmektedir. Terör ve şiddetle hiçbir sonuca ulaşamayacağının bilinciyle Kürt sorunu demokrasi içinde çözülmeli, kardeşçe ve birlikte yaşama

ortamı acilen oluşturulmalıdır Kardeşliğin ve dostluğun en köklüsünü olduğu gibi, acının ve yıkımın da en şiddetlisini bilen bu coğrafyanın insanları, hiçbir sorunun silah ve kanla çözülemeyeceğini onlarca yıllık yaşam deneyimleriyle öğrenmiştir.

Ülkemizde uygulanan ekonomik programların temel felsefesini dünyadaki gelişmelerden bağımsız olarak değerlendirmek mümkün değildir. Ülkemiz, 1980'li yıllardan itibaren uluslar arası sermayenin taleplerine uygun olarak ekonomik ve sosyal politikalar uygulamış, bunun sonucunda sanayi yatırımları azalmış, işsizlik artmış, sıkça yaşanan krizler sonucu yoksullaşma kronik hale gelmiştir. Uygulanan politikalar; teknoloji düzeyini artıracak, AR-GE çalışmalarını hızlandıracak, yeni ürün geliştirmeye yönelik bir araştırma politikası saptayacak verimli, üretken bir yapı kurmayı da engellemiştir. Ülkemizdeki sanayi tesisleri gelişmiş ekonomilerin taşeronu olarak düşük katma değerli ürünlerle ihracata zorlanmıştır.

Ülkemiz yönetimleri, uzunca bir süredir "Yeni Dünya"nın gereklerinden zannederek; planlama düşüncesini tamamen bir kenara bırakmışlardır. Stratejik öngörüyle insan kaynakları planlamasını da göz önüne alan ulusal kalkınma modellerinin geliştirilmesinden vazgeçmişlerdir. Ekonomik kalkınmanın, sanayileşme ve yatırım artışlarına dayalı dengeli bir yapının oluşturulması ile sağlanabileceği gerçeğini göz ardı etmişlerdir. Ekonomi politikalarının oluşturulması ve yürütümünü tamamen uluslararası finans kuruluşlarının ellerine bırakmışlardır. Uygulamaların sonucu ortadadır. Türkiye, istenilen ekonomik gelişmişlik düzeyini yakalayamamıştır. Ülkemiz, Dünya Bankası tarafından yapılan değerlendirmelerde "Alt-Orta Gelir Grubu Ülkeler" arasında yer almaktadır.

Böylesi bir yapı, giderek daha fazla yoksullaşmaya, işsizliğe, gelir dağılımında

Son 25 yıldır Türkiye'nin önündeki engelin kamu kuruluşları olduğu, çözümün ancak bu kuruluşların özelleştirilmesi ya da kapatılması ile olabileceği söylenegelmekte, ancak Türkiye krizlerden kurtulamamakta, her geçen gün yarıfta daha da gerilere düşmektedir.

adaletsizliklere, toplumsal yapıda yozlaşmaya neden olmaktadır. Giderek içte huzursuz ve dışta daha da güvensiz bir ortamın oluşmasına zemin hazırlamaktadır. Söz konusu çarpık yapıdan en fazla zarar gören sektörlerin başında madencilik sektörü gelmektedir. Sanayi sektörleri yerine hizmetler sektörünün genişlemesi, sanayi sektörlerine hammadde sağlayan madencilik sektörünü de zor durumda bırakmıştır. Sektörün işlevi, ülkeye döviz girdisi sağlamak üzere yurt dışına hammadde ihracı yapma düzeyine indirgenmiştir. 2007 yılında tüm maden ihracatımız 2,9 milyar dolar olmuştur. Sadece ithal kömüre 2 milyar dolar döviz ödenmesi bu yanlışlığı açıkça ortaya koymaktadır.

Madencilik sektöründe yapılan özelleştirmelerin, sektörün gelişmesini sağlamadığı görülmüştür. Son otuz yılda edinilen deneyim, özelleştirme uygulamalarının sektörün gerilemesine neden olduğu şeklindedir. Olumlu sonuç verecek modeller, ancak sorunların ortaya doğru konulabilmesi ile mümkündür. Herkes tarafından bilindiği üzere, bugüne kadar, madencilik sektöründe, özelleştirme ve özelleştirmeye yönelik olarak yapılan sektörel bölünme, ticarileştirme ve şirketleştirme çalışmalarının hiçbirisinden madencilik sektörünün gelişmesine yönelik olumlu bir sonuç alınamamıştır. Ancak, özelleştirme söylemleriyle zaman yitirilmiş, bu arada sektörün dinamizmi açısından son derece önemli işlevler gören kamu kuruluşları da yatırım yapılmamak suretiyle küçültülmüştür. Yıllardan beri bu ülkeye katma değer sağlayan, ülke kalkınmasında lokomotif görevi yapan bu kuruluşlar topluma bir yük gibi yansıtılmışlardır.

Son 25 yıldır Türkiye'nin önündeki engelin kamu kuruluşları olduğu, çözümün ancak bu kuruluşların özelleştirilmesi ya da kapatılması ile olabileceği söylenegelmekte, ancak Türkiye krizlerden kurtulamamakta, her geçen gün

yarıfta daha da gerilere düşmektedir. Türkiye artık bu saplantıdan vazgeçmeli, yanılığdan geri dönmelidir. Türkiye, içine düştüğü duruma layık değildir, kaynakları ve potansiyelleri son derece yüksektir. Ancak, söz konusu kaynak ve potansiyelleri sadece kendi inisiyatifleriyle geliştirebileceği ulusal politikalar ile kullanabilir. Uluslararası kredi kuruluşlarının Türkiye'ye verebileceği hiçbir şey olmadığı gibi, bu kuruluşların dayattığı politikalar ile Türkiye her geçen gün elindeki değerlerini de yitirmektedir. Madencilik sektöründe özelleştirmelerin, sektörün gelişmesini sağlayacağı varsayımı irdelenmeye ve araştırılmaya muhtaçtır. Son yirmi beş yılda edinilen deneyim, özelleştirme söylem ve uygulamalarının sektörün daha da gerilemesine neden olduğu şeklindedir. Olumlu sonucu verecek modeller, ancak sorunların ortaya doğru konulabilmesi ile mümkündür. Madencilik sektörünün bugün içinde bulunduğu kriz, gereksiz ve hatalı bir şekilde yaratılan özelleştirme beklentileri ve özelleştirme uygulamalarıdır.

Mevcut kamu kesiminde, doğru planlamalar ve akılcı yönetim ile ülke kalkınmasına yönelik harekete geçirilebilecek potansiyel bulunmaktadır. Küçültme, özelleştirme, kapatma saplantılarından vazgeçilerek, bu potansiyel, doğru politikalar ile ekonomik ve toplumsal kalkınma hedefine yönlendirilmelidir.

Enerji kaynakları üzerinde mutlak denetim kurmak isteyen "süper güçler", eylemlerini, yürürlükteki tüm uluslararası hukuk kurallarına rağmen gerçekleştirmektedirler. Sanayinin temel girdisi olması bakımından elektrik enerjisinin, ulusların kalkınmalarında ve refaha ulaşmalarında büyük önem taşıdığı, herkes tarafından kabul edilen bir gerçektir. 2007 yılında, elektrik üretiminin % 50'ye yakını ithal doğalgazdan, % 16'sı yerli kömürlerden üretilmiştir. Ülkemiz, doğalgazı satın aldığı Rusya'dan bile daha yüksek oranda elektrik üreti-

Oda'mız kayıtlarına göre üyelerimizin % 35' i işsizdir. Genç meslektaşlarımızda bu oran çok daha yüksektir. Diğer tüm mühendislik alanlarında olduğu gibi maden mühendislerinin de istihdam alanları daraltılmış, aldıkları ücretler erozyona uğramış ve çalışma koşulları daha da bozulmuştur.

minde doğalgaz kullanmıştır. Tamamen yurtdışına bağımlı olduğumuz doğal gazın 1985 yılında % 1 bile olmayan payının hızla yükselmesi, enerjide dışa bağımlılığı daha da arttırmıştır. Bugünlerde yaşanan kriz bunun en açık göstergesidir ve bir uyarı niteliğindedir. İhtiyacımız olan enerjinin, yerli kaynaklarımızdan karşılanması öncelikli hedef olmalıdır. Sanayinin ihtiyacı olan ucuz enerji üretiminin sağlanması ve bu enerjinin sürekli ve güvenilir olması bakımından yerli kaynaklarımızın kullanılması kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Oda'mız kayıtlarına göre üyelerimizin % 35' i işsizdir. Genç meslektaşlarımızda bu oran çok daha yüksektir. Diğer tüm mühendislik alanlarında olduğu gibi maden mühendislerinin de istihdam alanları daraltılmış, aldıkları ücretler erozyona uğramış ve çalışma koşulları daha da bozulmuştur. Kamu kesiminde çalışan üyelerimizin ekonomik ve sosyal durumları, eğitim düzeyleri ve üstlendikleri sorumluluklar ile bağdaşmayacak şekilde gerilemiştir. Verilen niyet mektuplarında belirlenen ücret politikaları sonucunda, mühendislerin aldıkları ücretler yoksulluk sınırının da altına düşmüştür. Özel sektörde çalışan üyelerimizin durumları daha da vahimdir. İş güvencesinden yoksun, ilkel çalışma koşulları içinde görev yapmaya çalışan meslektaşlarımızın çalışma koşullarını iyileştirecek yasal düzenlemeler acilen yapılmalıdır. Bu konuda Oda'mızın görüşleri dikkate alınmalıdır. Üyelerimizin aldıkları ücretler insan onuruna yaraşır bir yaşam sürdürmelerine yetecek seviyeye getirilmelidir. Örgütsüz ve ucuz emeğe dayalı istihdam politikalarından vazgeçilmelidir.

Yukarıda değinilen yanlış politikaların en belirgin sonuçlarından biri de, ülkemizin üretim ve özellikle madencilik sektöründeki iş kazası sayılarındaki önemli artışlardır. Geçtiğimiz yıl resmi kayıtlara geçen yaklaşık 1600 ölümlü iş kazası sayısı Cumhuriyet tarihimizde ulaşılmış

en yüksek rakamdır. Geçen birkaç ay içerisinde Tuzla Tersaneler Bölgesinde güvencesiz çalışma koşulları nedeniyle ardi ardına yaşanan iş cinayetleri toplumumuzda geniş bir infial yaratmıştır. Madencilik sektörüne bakıldığında ise sadece son 5 yıl içerisinde 400 civarında meslektaşlarımız da dahil maden emekçisi hayatını kaybetmiştir. Madencilik, doğası gereği içerdiği riskler nedeni ile özellik arz eden, bilgi, deneyim, uzmanlık ve sürekli denetimi gerektiren dünyanın en ağır iş kollarından birisidir. Söz konusu deneyim ve uzmanlık, uzun yıllar hatta nesiller gerektirmektedir. Son 25 yıldır devletin küçültülmesi, kamunun faaliyet alanının daraltılması ile iktisadi etkinlik ve verimliliğin sağlanacağı savı ile uygulanmaya çalışılan girişimler sonucu, ülkemiz madencilik sektörü yarı yarıya küçültüldüğü gibi, nesillerin bilgi ve deneyim birikimi de darmadağın edilmiştir/edilmektedir. Bir yandan ülkemiz madencilik kuruluşlarındaki mevcut birikimin reddedilerek, madencilik üretimlerinin yetersiz, donanımsız ve deneyimsiz kişi ve kuruluşlara bırakılması, bu yapılırken diğer yandan kamusal denetimin iyice gevşetilmesi kazaların artmasına neden olmaktadır.

Geçmiş dönemlerde olduğu gibi önümüzdeki dönemde de; maden mühendislerinin hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak, mesleklerini toplum yararına kullanmalarına yönelik mekanizmaları yaratmak, madencilik politikalarının halkın yararına düzenlenmesi ve uygulanması için öneriler geliştirmek, bunların uygulanmasına yönelik çalışmalar yapmak ve uygulamaları denetlemek, bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması yönünde çaba harcamak en temel çalışma alanlarımız arasında yer alacaktır. Bu çalışmalarda, örgütlüğümüzü güçlendirerek üyelerimizden alacağımız güçle diğer demokratik kitle örgütleriyle işbirliği içinde ülkemizin ve mesleğimizin

Son dönemde kamu kurumlarında, özellikle yönetici kademelerine yapılan atamalar da karşımıza bir sorun olarak çıkmaktadır. Bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece "kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak"tır.

sorunlarının çözümüne daha fazla taraf olmayı bir görev kabul ediyoruz.

Son dönemde kamu kurumlarında, özellikle yönetici kademelerine yapılan atamalar da karşımıza bir sorun olarak çıkmaktadır. Bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece "kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak"tır. Bu şekilde, yetersiz kişilerin uzmanlık gerektiren makamlara getirilmesinin önü açılmış, kurumlardaki yozlaşma hızlandırılmıştır. Her dönemde belirli ölçülerde yaşanan kadrolaşma, son dönemde "kuşatma" şekline dönüşmüş ve tüm işyerlerinde iş barışını tehdit eder hale gelmiştir.

Son söz

Maden Mühendisleri Odası 53 yıldık bilgi birikimiyle madencilik ve mesleğin gelişiminde, meslektaşların yetkinleştirilmesinde, ülke kalkınmasında kamudan yana bir anlayış ile konusunda ve demokratik hak arama mücadelesinde tüm emekçilerin, yoksulların, ezilenlerin "ekonomik ve sosyal haklar mücadelesi" içerisinde yer almıştır.

Oda'mız;

- Sadece temsil ettiği kesimin değil, diğer emek ve sosyal sınıflar ile daha iyi yaşama, daha özgür, daha bağımsız ve demokratik bir ülkede yaratma özleminden ödün vermeden mücadele kararlılığını sürdürmeyi,
- İnsan hakları ve özgürlüklerine dayanan çağdaş, demokratik ve bağımsız bir ülke olma hedefinden asla ayrılmadan önümüzdeki dönemde de hayatın her alanında insandan, emekten, doğadan, barıştan, bağımsızlıktan, özgürlüklerden, eşitlikten yana aktif tutumunu devam ettirmeyi,
- ABD ve işbirlikçilerinin bölgemizdeki ve dünyadaki emperyalist planlarına ve

işgallerine karşı, savaşa karşı barış talebinin arkasında kararlılıkla duracağını,

- Irkçılığa, gericiliğe, faşizme karşı mücadeleye edeceğini anti demokratik her türlü yasa, düzenleme ve uygulamaya karşı evrensel demokrasi ilkelerini savunmayı, demokratik bir ülke inşa etme mücadelesinde kararlılığımızın bir kez daha ifade etmeyi,

- Toplumsal ve ekonomik açıdan eşitlikçi bir düzenin sağlanması, demokratik, çağdaş, laik, yargının tam bağımsızlığını öngören hukukun üstünlüğüne ve sosyal devlet ilkesine sıkı sıkıya bağlı bir anayasa konusunda başta kendi örgütlü gücümüz olmak üzere tüm emek ve demokrasi güçleriyle ortaklaşa bir duruş ve mücadele ağının örülmesine olan inancını ifade etmeyi,

- Her şeyi piyasaya terk eden neoliberal anlayışın uygulaması olarak karşımıza çıkan özelleştirmeler, taşeronlaştırma ve kamusal hizmetlerin tasfiyesi uygulamalarına karşı kamuyu ve toplumu esas alan planlı, kalkınmacı, emekten yana bir sosyo-ekonomik yapının hayata geçirilmesi için mücadele etmeyi,

- Madencilikte arama çalışmalarına ağırlık verilmesinin gerekli olduğunu, kaynakların arama aşamasından pazar aşamasına kadar merkezi bir planlama ile yürütülmesi ve ulusal ölçekte madencilik faaliyetlerinin planlamasının yapılması gerekliliğini,

- Geçmiş dönemlerde olduğu gibi önümüzdeki dönemde de; maden mühendislerinin hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek, mesleki, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak, mesleklerini toplum yararına kullanmalarına yönelik mekanizmaları yaratmak, madencilik politikalarının halkın yararına düzenlenmesi ve uygulanması için öneriler geliştirmek, bunların uygulanmasına yönelik çalışmalar yapmak ve uygulamaları denetlemenin görev ve sorumluluğumuz kapsamında olduğunu,

Herkese parasız eğitim, herkese parasız sağlık ve herkese güvenli gelecek talebi toplumun tüm kesimleri ile birlikte yürüteceğimiz mücadelenin temel şiarı olmalıdır. Başta eğitim ve sağlık olmak üzere tüm kamusal hizmetlerin özelleştirilmesine yönelik birleşik bir mücadele hattı yaratılmalıdır.

- Örgütlüğümüzü güçlendirerek, üyelerimizden alacağımız destekle diğer demokratik kitle örgütleriyle işbirliği içinde ülkemizin ve mesleğimizin sorunlarının çözümüne müdahil olmayı bir görev bildiğini,
- Ülkemizde üretilen değerlerin toplumsal refahın sağlanmasında kullanılmasının temel hedef olması gerekliliğini,
- Ülke sanayisinin desteklenmesi temelinde, ulusal ve toplumsal çıkarlar çerçevesinde ulusal madencilik politikası oluşturulmasını ve bu politikalarda kamu girişimciliğinin temel unsur olarak desteklenmesi ve güçlendirilmesi gerekliliğini,
- Maden Kanunu ve Uygulama yönetmeliklerinin Oda'mızın görüş ve önerileri doğrultusunda yeniden yapılandırılmasını,
- Madencilüğümüzün temel kurum ve kuruluşları olan MTA, TKİ, ETİ MADEN, TTK ve MİGEM'in mevcut durumlarının yeniden yapılandırılarak üretime ve denetime yönelik yapılara kavuşturulmasını,
- Yerli kaynaklara dayalı bir enerji politikasının oluşturularak dışa bağımlı enerji politikalarının derhal terk edilmesini,
- Çalışanlara insanca bir çalışma ortamı içerisinde gelecek kaygısı duymaksızın çalışma koşullarının sağlanmasını,
- Kamu çalışanlarına grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkın bir an önce tanınmasını,
- Maden Mühendisliği eğitiminin bilim ve teknoloji seviyesine uygun hale getirilerek kalitesinin yükseltilmesini,
- Sektörümüzde ve diğer üretim alanlarında yaşanan iş kazalarının ve ölümlerin önüne geçilmesinin tek yolunun; özelleştirme ve taşeronlaştırma uygulamalarına derhal son verilme-

sinde, çalışanların örgütlenmesinin önündeki engellerin kaldırılmasında ve etkin denetimlerin acilen yapılmasında görmektedir. Kısaca iş sağlığı ve güvenliği sorununu bir demokrasi sorunu olarak ele alınmasını,

talep etmektedir.

Herkese parasız eğitim, herkese parasız sağlık ve herkese güvenli gelecek talebi toplumun tüm kesimleri ile birlikte yürüteceğimiz mücadelenin temel şiarı olmalıdır. Başta eğitim ve sağlık olmak üzere tüm kamusal hizmetlerin özelleştirilmesine yönelik birleşik bir mücadele hattı yaratılmalıdır. Güvencesiz çalıştırılmanın sonuçları ile her gün daha yakıcı bir biçimde karşılaşmaktayız. Tuzla tersanelerinde yaşanan ölümlerin güvencesiz çalıştırılma sonucunda gerçekleşen cinayetler olduğunu biliyoruz. Genel Kurul aracılığımız ile bu cinayetler karşısında mücadele veren ve direnen tersane işçilerini ve direnen tüm işçileri saygıyla selamlıyoruz.

Maden Mühendisleri Odası 41. Olağan Genel Kurul delegeleri olarak TMMOB ve Oda'mızın varlığını koruması bilim ve teknolojinin ışığında mücadelesini sürdürmesini dilerken yukarıda sıraladığımız temel düşüncelerle, üretken, ürettiğini paylaşan, emeğe saygılı, barış ve kardeşlikten yana demokratik bir ülke olma ve demokratik bir dünya talebimizle üzerimize düşen görevi yerine getireceğimize kamuoyuna bildiririz.

Saygılarımızla.

TMMOB

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

41. OLAGAN GENEL KURULU